

om en anden Fordelingsmaade, som gik bort fra Fordelingen efter Procent og Folketal. Jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa en Redegørelse for dette Ændringsforslag, da det blev temmelig fyldig behandlet ved 2den Behandling. Forslaget gaar i sine Grundprincipper ud paa, at hvad det gælder om, er, at man, naar Statstilskuddet skal fordeles, finder det, som det ærede Medlem for Lemvig kalder Kommunens Byrder og Bæreevne. Det synes, som om de to ærede Forslagsstillere ved 2den Behandling have haft Held til at finde et virkelig godt Grundlag at fordele efter, idet man med Hensyn til Bestemmelsen af Kommunens Byrder har en aldeles bestemt Vej at følge. Naar Summen af de Byrder, som ifølge Lovgivningen og Udviklingen hviler paa Kommunerne, bliver lagt til Grund, nemlig Udgifterne til Skolevæsenet, dog kun Lærernes Lønninger og Emolumenter, til Alderdomsunderstøttelse, til Fattigvæsenet og endelig Kommunens Tilskud til „De fattiges Kasse“, og idet man gaar ud fra, at Bæreevnen vil komme tydelig frem, naar man samtidig lægger Formue- og Indkomstkattens Udbytte til Grund for Fordelingen. Her er der fundet to Grundregler, som ganske sikkert ville kunne ramme saavel Kommunernes Byrder som deres Bæreevne saa godt, som det i det hele taget kan lade sig gøre, og som kunne bevirke, at Statstilskuddet netop kommer til at tilfalde de Kommuner, som have de mest trykkende Byrder i Forhold til deres Bæreevne. Der er siden 2den Behandling foretaget en Ændring i Ændringsforslaget, idet det nu bestemmer, at Halvdelen af Statstilskuddet skal fordeles til Amtskommunerne, som saa igen fordele den anden Halvdel til Sognekommunerne, hvorimod Forslaget ved 2den Behandling lød paa, at Amtskommunerne kun skulde have $\frac{1}{3}$ og Sognekommunerne Resten. Som sagt, Udvalget har fundet, at dette Forslag gav bestemte og retfærdige Grundregler for Statstilskuddets Fordeling og har derfor enstemmig kunnet slutte sig til det. Der er ikke Tvivl om, at hvis dette Forslag kan gennemføres paa Lovforslagets videre Vej, vilde det være en betydelig Forbedring af Lovforslaget. — Med denne korte Motivering skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med de stillede Ændringer til Vedtagelse af det høje Ting.

Dalsgaard: Med Hensyn til det i Dag foreliggende Skattelovforslag kan jeg heldigvis fatte mig i stor Korthed. Det første Punkt, som jeg skal omtale, er Æn-

dringsforslag under Nr. 2 til § 10. Det gaar jo ud paa dels at omredigere det Stykke i vedkommende Paragraf, som omhandler, hvilke Personer der skulle være Genstand for mellemkommunal Beskatning, dels at udvide Antallet af disse Personer, som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa. Ændringsforslaget er stillet af hele Udvalget, men jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende har haft megen Betænkelighed ved at gaa med til at udvide Antallet af de Personer, der her inddrages under den mellemkommunale Beskatning. Bestemmelsen udvides nu ved dette Ændringsforslag til at gælde ogsaa de saakaldte „liberale Erhverv“, Læger, Sagførere osv.; jeg nærer megen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt men da jeg jo ikke kunde opnaa noget ved at tage Særstandspunkt, og da jeg ogsaa erkender, at noget kan tale for at tage dem med, har jeg fulgt det øvrige Udvalg med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at disse mellemkommunale Skattebestemmelser jo i høj Grad ville komme til at ramme Købstædernes Nabokommuner, og naar man nu gaar til at udvide Kredsen af de Personer, som skulle være Genstand for mellemkommunal Beskatning, til at omfatte ogsaa de liberale Erhverv, kommer man jo derved til at gaa disse Købstadnabokommuner endnu nærmere, end man har gjort ved den Affattelse, man tidligere har haft.

Endelig skal jeg ogsaa gøre en Bemærkning om Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 16 angaaende Forbrugsforeningerne. Jeg kom rent tilfældig forleden Dag til at gøre den Bemærkning om dette Ændringsforslag, at det ikke var videre heldigt redigeret. Hvad jeg da tænkte paa, var, at der i Ændringsforslaget staar og foreslaas sat ind i Loven, at Begrænsning for Forbrugsforeningers Skattefrihed skal udvides til at gælde, selv om Virksomheden „ikke helt“ er begrænset til Medlemmernes Kreds. Dette Udtryk: „ikke helt“ begrænset forekommer mig ikke ganske heldigt i en Lov. Det vilde have tilfredsstillet mig mere, hvis man havde stillet et Forholdstal op. Saa vilde man have haft en klar Regel at gaa efter. Jeg fremsatte ogsaa denne Tanke i Udvalget, men fandt ikke tilstrækkelig Tilslutning til den, og da den højtærede Minister under Konferencen kunde gaa ind paa det Ændringsforslag, her er stillet, fandt jeg heller ikke Anledning til her at tage Afstand.